

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. Ultima. Censura Apostolica in Iansenianam quintam consonis
Ecclesiae confessionibus consecratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

DE PROPOSITIONE V. 533
SECTIO ULTIMA.

*Censura Apostolica in Iansenianam
quintam consonantibus Ecclesiae con-
fessionibus, fideique professionibus
consecratur.*

Qui fortissimam caelestis praesidij armaturam, qui munitissimam Propugnatoris Christianae gratiae aciem vel lippis aspexit obtutibus, in animum quoque admisit, quam frequenter, quamque vehementer Augustinus relictis disputationum propugnaculis per Ecclesiae orationes inflatores, ac decomptores, deceptoresque liberi arbitrij sed miseri, expugnaverit, hoc telum intorquens jugiter: *Quid stultius quam orare, ut facias, quod in potestate habeas? Non oramus nos Deum, sed orare nos fingimus, si nos ipsos, non illum credimus facere, quod oramus.* Nemo tam imperitus, qui non videat Deum facere, quod rogari se praecipit, ut faciat: ac tandem contra inimicos doni perseverantiae, quos dominicae orationis vallō concluderat, si, inquit, *alia documenta non essent, hac dominica oratio nobis ad causam gratiae, quam defendimus, sola sufficeret.*

Non longè dispari ariete inimici Redemptionis impetendi mihi finaliter censentur, & copiosa ad omnes homines viatores profusa Redemptio parili defensanda subsidiō est, & Petri Cathedra Ecclesiae Praeposita totius Ecclesiastici statūs consonā confessione munienda, in causā tam magnā, id est, pretiō magnō, quō constitit salus omnium universa.

Sed quæ est, inquires, de morte Christi pro salute omnium omninō hominum (viatorum) Ecclesiastica ista confessio?

534 LIBER SEXTUS

Respondet tibi, quo personant templa, Constantinopolitana in Symbolo: *Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cælis. . . Crucifixus etiam pro nobis.*

Respondet ipsa Synodus ad Damasum Papam: *Nos doctrinam Dominicæ Incarnationis integram, & perfectam tenemus. . . agnoscimus verbum Dei antè omnia sæcula perfectum esse & perfectum hominem in novissimis diebus PRO NOSTRA SALUTE FACTUM ESSE.*

Conformiter ad hanc, & alias Confessiones respondet S. Fulgentius cum aliis in Africâ Episcopis lib. de Incarn. & grat. Domini Nostri Jesu Christi cap. 2. *si quis in Domino nostro Jesu Christo aut duas naturas, aut unam noluerit, sive dubitaverit, credere ac prædicare, Personam Atque Dominum, id est, verbum Incarnatum de Mariâ Virgine pro nostrâ salute veraciter natum; tantum à Catholicâ fide deprehenditur ac demonstratur extraneus, quantum Sacramento Redemptionis humanæ resistit ingratus.*

Respondet Ecclesia per Ecclesiastici pensî debitores, & redditores fideles in symbolo Athanasij dicto, at equidem suo: *Qui passus est pro salute nostrâ.* Ac sub finem concludit: *Hæc est fides Catholica, quam nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.*

Respondet in vivo Sacrificij cruenti memoria. li Sacrificio incruento per Mystam suam calicem benedicientem: *UT PRO NOSTRA ET PRO TOTIUS MUNDI SALUTE. . . Ascendat.*

Respondet Ecclesia in Canone Missæ Cœnæ Domini per eundem: *Qui pridè, quam PRO NOSTRA OMNIUMQUE SALUTE PATERETUR.*

Quas hîc Redemptionis, mortisque salutaris extenuatores umbras parabunt, ut solos electos his confessionum Encomiis complectantur?

Ve-

DE PROPOSITIONE V. 535

Verendum, ne Augustinus ipse Ecclesiæ Protector regerat, quod in limine positum est : *Frustrâ magnam Christi misericordiam extenuandam putasti.*

Ita multigenis licet convictam divinorum eloquiorum testimoniis Eutichetis insaniam Magnus Leo ad Symbolum collidendam ratus, de *S. Leo Epist.* Eutichete pronuntiavit Epistola ad Flavianum: *10. ad Fla.*

Quam Eruditionem de Sacris novi ac veteris Testamenti paginis acquisivit, qui nec ipsius quidem Symboli initia comprehendit? Et quod per totum mundum omnium regeneratorum voce depromitur, istius adhuc senis corde non capitur?

Hoc ipsum Jansenianò errore traductis atque inveteratis ingerendum: quod de morte Christi pro nostrâ omniumque salute, omnium saltem Sacerdotum voce depromitur, istorum seniorum corde non capitur. Causam excipe ab eodem Sanctissimo Ecclesiæ Vertice: *Quia cum ad cognoscendam veritatem aliquo impediuntur obstaculo, non ad Propheticas voces, non ad Apostolicas litteras nec ad Evangelicas, sed ad semetipsos recurrunt: sed ideò Magistri erroris existunt, quia veritatis Discipuli non fuerunt.*

Quicumquè ergò Ecclesiæ Minister, sive in Missa sive in Ecclesiastico penso confitens, pro nostrâ omnium salute Christum natum, & passum, credere tenetur, quod confitetur, alioquin Sacramento Redemptionis resistit ingratus, ut loquitur S. Fulgentius: Consequenter pro sua & omnium salute Christum mortuum; atque tamen omnes non sunt Prædestinati; & ipse, qui credit, etiam nescit se esse de illo beato electorum numero; ergò. At turpi effugiò obstrepentem inaudio Vincentium Paleophilum: *Missum facio inutilem huic controversiæ locum Symboli, quod Ecclesiæ in Personâ fidelium qui Christianâ spe sese inter* *Gratia Trin. pag. 12.*

536 LIBER SEXTUS

electos, hoc est, Salvandos adnumerare tenentur, edit.

Quasi omnes fideles eas notas habeant salutis atque electionis, & non sæpè contrarias, ut plùs longè timori quam spei tribuendum censeatur? Quasi & ipsi aliquandò Ministri non sint huiusmodi signis destituti, de quibus S. Bernardus, *si continet se à peccato, si facit fructus dignos pœnitentiae, si facit opera vitæ*? Quomodò ergò tales fide divinâ credent pro suâ salute Christum passum, si non nisi pro solorum electorum salute sit passus? Nonnè tam dubius erit in fide, quàm de salute? Quemadmodum, qui ob graves causas de consecratione hostiæ ambigeret, etiam meritò de præsentia Christi addubicaret.

Alterum effugium captat ex notione vocis *omnium*, *quandiu adhuc opus erit molestis istis & importunis hominibus ad ravim inclamitare, nequè voces omnes, nec verba totius mundi in Scripturis & Sacris Doctoribus, à quibus Ecclesia orationum suarum formulas mutuatur pro omnibus omnino in individuo debere intelligi*,? Quod probat ex verbis Christi, & explanatoris S. Augustini, qui *ly mundus, & omnium*, solis electis tribuunt. At

Respondeo simile effugium olim arripuisse Julianum, dum per vocem *omnes* ad peccati originis confessionem premeretur. Si Ecclesia formulas orationum mutuata est à Scripturis, & à SS. Doctoribus, en Scripturam apertissimam ab Augustino Pelagianis toties inculcatam & infartam: *Christus pro omnibus mortuus est, ergò omnes mortui sunt*; è quâ fluxit additio Augustini: *Nemine excepto*.

Nonnè, teste ipsò Jansenio, Augustinus vocem *omnes* aliquandò accipit pro omni hominum genere ad Ecclesiam vocatò? Atqui tamen non omnes qui ad Ecclesiam veniunt, electi sunt, statua-

DE PROPOSITIONE V. 537

statuamus ergò & Ecclesiam sic orantem & confitentem *qui pro nostrâ omniumque fidelium salute &c.*; Nonnè liquidissimè fluet consecutio ea saltem, quæ Jansenianam perimit, ergò Christus passus est pro salute aliquorum fidelium non prædestinatorum? Et cum quisquis ita confitens, firmiter credere debeat Christum pro suâ quoque salute mortuum, quomodò id præstabit, si fuerit non bonæ vitæ Christianus? Nonnè spe nutante ipsa quoque fides titutabit? Qui autem non *firmiter fideliterque crediderit, salvus esse non poterit*; ut habet Symbolum officij Ecclesiastici.

Sed cum per Augustinum Ecclesiæ Doctorem Jansenianam hæresim debellare cæperim, per eundem ultimam Pentadis revictam rursus excipe. Quæro enim ex te, Vincenti, num Augustino cedas dicenti: *Quibus autem opus, his procul dubio est Jesus. Discite Maligni, opus est parvulis. Credo, & cedo inquires. Sed Jesus est illis quos liberat à peccatis, undè Jesus appellatus est. Sed* L. 2. ap. imp.
cap. 170. *estnè his solis Jesus? Hoc est, Salvator, quos re ipsâ salvat & liberat? Ergò his solis opus est; ergò baptismus Christi Jesu ad eos, qui non liberantur, non pertinet; ergò necessarius non est parvulis reprobis, qui non baptizantur; ergò sententia Salvatoris, nisi quis renatus fuerit ex aqua &c. ad illos parvulos non pertinet. Ergò tantum dici oportuit pro parvulis salvandis: qui renatus fuerit, introibit in regnum Dei. Nonnè hæc Christo, nonnè Apostolo, Augustino rebellant? Nonnè Pelagianum sapiunt ingratissimum Christo errorem? Augustinus enim non tantum Juliano exprobrat quod Parvulis non baptizatis invideret Jesum, eò quod non liberaret, nec munderet eos, quos ipse innocentes, impollutosque*

538 LIBER SEXTUS

cap. 116.

delirabat; sed etiam non baptizandis quasi nec ad eos Salvandos venisset. Omni explanatione lucidiora, omni effugio oclusa sunt, quæ Julianus intorquet: O! Dementiam singularem! hoc disputare est, an insanire? Cum miseria se natos esse, parvuli flendo testantur, quos non vis CHRISTUM HABERE JESUM. (Et ne putes de baptizatis agi) subdit: & felices eos dicis, quos tamen ejus non ADMITTIS IN REGNUM. En parvulos reprobos: quibus Julianus Christum negabat Jesum; quod ei exprobrat Augustinus, per hoc insinuans, omnibus parvulis nemine excepto opus esse Jesum, ac per hoc esse Jesum, quod Salvandi causâ venerit, licet non omnes salvet.

Frustrâ ergo tu magnam (cum Janfenio tuo) Christi misericordiam extenuendam putasti. Aug. ibid.

Nonne vobis ora obstruunt, & linguas premunt, qui loqui nondum valent? lib. 4. cont. Jul. cap. 8.

AP-